

masit oli, üht nendest õppida. Kunstnikude ja täsitöö meeste poolest oli sel aaval puudu, mis aavalou kirjutaja sellest tulema arvab, et vähe linnast oli, et ta täsitöö seisust palju ei auustatud, et meistrile saamine illesliiga massis, ja viimaks, et ta juba sel aaval rikkamad enemini suure tuluga õige halva võeramaa kaupa osisivad, kui oma maa meistritele tööd andsivad. Siis kirjutakse:

„Ulemas räägitud Liivimaa rahwad nüüd, kuid nemad enamist Rootsist ja Saksamaast päritud, on ta pea nende maade loodusest ja elukombetest. Peale nende elavad aga Liivimaa suuremas jäus Eestlased ja Lätlasted, inimesed kes oma keskis isearalisest suguarust, aga pea ühesugusest loodusest ja ühesugustest elukombetest, ihu poolest ja südame annete poolest on. Mis nende eestlastest ja suguarust arvata, selle poolest ei wõi selle üle kahe wahel olla, et Eestlased Finnlästega (Soomlastega), seda Tacitus Saksaste sella lueb, Ptolomäus ja teised aga Sarmatlasteks (Slawlasteks, Poolatateks) peatavad, ühest lännust on, mis teistest põhjustest rääkimata, nende ühesugusest keelest selgest wälja paistab, nii et mina hindlast usun, mõlemad keeled on enne üs ainus olnud. Olgu nüüd Eestlased, seda endised aavalou kirjutajad Aestii ehk Hestii nimetaisivad, seda nüüd Esthones nimatalje, Salsa wõi Riphaei ehk Sarmati rahwaste

lännust tulnud, nii palju on kindel, et nemad mõne aea Preussi maal, Liivimaa rannast saadiv elasivad. — — — Üks jägu wanast Sveviimaa rahwast sai diguse poolest Eestlasteks nimetatud, kes Preussimaal elasivad ja bernsteini logusivad. Siiski ei olnud Eestlased mitte Svevi sugust, kui nemad ka Sveviimalt päritud olid, sed et neil Sakslastega mitte ühesugune feel ei olnud, waid üksi aga ühesugused riibed ja elusombed. Kui aga Wendlased ja Herulaanlased, kuid Ptolomäuse kirjadest teatalje, nendel maadel peremeheks saiivad, siis on Eestlased Preussi maalt äraläinud ja on viimaks see jägu Liivimaa nende asemeks saanud, mida nüüd Estonia nimetakse.“

Kelch kirjutab, kuid Eestlasti mõnest, nimelikku kuulsa aavalou kirjutaja Leuenclawiuse (Löwenklau) poolest, endiste Gibeonitlaste järestkujutateks peetud, seda Joshua selle pärast üra needis, et nemad petisel tombel Israeli laste föbrust otsisivad. (Joh. 9.) See efsitus on sellest tulnud, et umbkreelised võerad ühe rahwa suust kes Riia ümbertraudu elas, üht laulu kuulnud, milles sagabast sõnad ette tulnud: „Jeru Jeru Mascolon“, lust arvatud et see üks kurtuse laul olnud, milles rahwas oma wanaaegist isamaad, Jerusalemmist ja Damastust taga kurtinud. Muidugi ei wõi uuemad uurtjad seesugusest arvamisest ühtigi pi-